

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר ויקרא
פרשת בחוקותי

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

וַיַּחֲשֹׁב גְּאֹלָה תִּהְיֶה-לוֹ וַיִּכְבֹּל
 לֵב יֵצֵא: וְעֵרֵי הַלִּוּיִם בְּתֵי עֵרֵי
 אֲחֻזָּתָם גְּאֹלָת עוֹלָם תִּהְיֶה
 לָלִוּיִם: וְאֲשֶׁר יִגְאָל מִן-הַלִּוּיִם
 וַיֵּצֵא מִמֶּכֶר-בֵּית וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ
 בַּיָּבֵל כִּי בְתֵי עֵרֵי הַלִּוּיִם הוּא
 אֲחֻזָּתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 וְשֹׁדָה מִגֶּרֶשׁ עֲרֵיהֶם לֹא יִמְכֹּר
 כִּי-אֲחֻזָּת עוֹלָם הוּא לָהֶם:
 וְכִי-יָמוּךְ אַחִיקָה וּמִטָּה ס
 יָדוֹ עִמָּךְ וְהַחֲזֹקֶת בּוֹ גֵּר וְתוֹשֵׁב
 וְחִי עִמָּךְ: אֶל-תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ
 וְתִרְבִּית וִירֹאת מֵאֱלֹהֶיךָ וְחִי
 אַחִיקָה עִמָּךְ: אֶת-כֶּסֶף לֹא-
 תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבִמְרִבִּית לֹא-
 תִתֵּן אֹכְלָה: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לִתֵּת לָכֶם אֶת-אֶרֶץ
 כְּנָעַן לִהְיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים:
 וְכִי-יָמוּךְ אַחִיקָה עִמָּךְ
 וְנִמְכַּר-לָךְ לֹא-תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדָת
 עֶבֶד: כְּשֹׁכִיר כְּתוֹשֵׁב יִהְיֶה
 עִמָּךְ עַד-שְׁנַת הַיָּבֵל יַעֲבֹד
 עִמָּךְ: וַיֵּצֵא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו
 עִמּוֹ וּשְׁבֵאל-מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֵל-
 אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו וְשׁוֹב: כִּי-עֲבָדִי
 הֵם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לֹא יִמְכְּרוּ מִמְכָּרָת
 עֶבֶד: לֹא-תִרְדֶּה בּוֹ בַּפֶּרֶךְ
 וִירֹאת מֵאֱלֹהֶיךָ: וְעֲבָדָךְ

וְאִמְתָּךְ אֲשֶׁר יִהְיֶה-לָּךְ מֵאֵת
 הַגֵּוִיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם מֵהֶם
 תִּקְנוּ עֶבֶד וְאִמָּה: וְגַם מִבְּנֵי
 הַתּוֹשָׁבִים הַגֵּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם
 תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם
 אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאֶרְצְכֶם וְהָיוּ
 לָכֶם לְאֲחֻזָּה: וְהַתְנַחֲלָתֶם אֹתָם
 לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לְרֶשֶׁת אֲחֻזָּה
 לְעַלְמָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאֲחֵיכֶם
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאֲחִיו לֹא-
 תִרְדֶּה בּוֹ בַּפֶּרֶךְ:
 וְכִי תִשָּׁיג יָד גֵּר וְתוֹשֵׁב
 עִמָּךְ וּמָךְ אַחִיקָה עִמּוֹ וְנִמְכַּר לַגֵּר
 תוֹשֵׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֹקֵר מִשְׁפַּחַת
 גֵּר: אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֹלָה תִּהְיֶה-
 לוֹ אֶחָד מֵאֲחֵיו יִגְאָלֵנּוּ: אוֹ-
 דָּדוֹ אוֹ בֶן-דָּדוֹ יִגְאָלֵנּוּ אוֹ-
 מִשְׁאֵר בָּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ
 יִגְאָלֵנּוּ אוֹ-הַשִּׁיגָה יָדוֹ וְנִגְאָל:
 וְחָשֹׁב עִם-קִנְיָהּ מִשְׁנַת הַמִּכְרֹ
 לוֹ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְהָיָה כֶּסֶף
 מִמֶּכְרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי
 שְׁכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ: אִם-עוֹד
 רְבֹת בְּשָׁנִים לִפְיֹהוּ יוֹשִׁיב
 גְּאֹלָתוֹ מִכֶּסֶף מִקְנָתוֹ: וְאִם-
 מֵעֵט נִשְׂאָר בְּשָׁנִים עַד-שְׁנַת
 הַיָּבֵל וְחָשֹׁב-לוֹ כִּפִּי שָׁנָיו יוֹשִׁיב
 אֶת-גְּאֹלָתוֹ: כְּשֹׁכִיר שְׁנָה
 בְּשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא-יִרְדֹּנוּ
 בַּפֶּרֶךְ לְעֵינֶיךָ: וְאִם-לֹא יִגְאָל

בְּאֵלָה וַיֵּצֵא בְּשַׁנַּת הַיָּבֵל הוּא
 וּבָנָיו עִמּוֹ: כִּי-לִי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 עֲבָדִים עֲבָדֵי הֵם אֲשֶׁר-
 הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לֹא-תַעֲשֶׂה
 לָכֶם אֱלִילִים וּפֶסֶל וּמִצֵּבָה לֹא-
 תִקְיְמוּ לָכֶם וּבֶן מִשְׁכִּית לֹא
 תִתְּנוּ בְּאֶרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת
 עֲלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 אֶת-שְׁבֹתַתִּי תִשְׁמְרוּ וּמִקֳּדְשִׁי
 תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה:
 אִם-בַּחֲקָתִי תִלְכוּ וְאֶת-מִצְוֹתִי
 תִשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם: וְנָתַתִּי
 גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנָתַנָּה הָאֶרֶץ
 יִבֹּלָה וְעֵץ הַשָּׁדֶה יִתֵּן פְּרִיָּו:
 וְהִשָּׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת-בְּצִיר
 וּבְצִיר יִשָּׁיג אֶת-זֶרַע וְאֹכְלָתֶם
 לֶחֱמֶכֶם לִשְׁבַע וּשְׁבַתֶם לִבְטַח
 בְּאֶרְצְכֶם: וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ
 וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מִחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי
 חֵיהָ רְעָה מִן-הָאֶרֶץ וְחָרֵב לֹא-
 תַעֲבֹר בְּאֶרְצְכֶם: וּרְדַפְתֶּם אֶת-
 אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לְחָרֵב:
 וּרְדְּפוּ מִפָּנֶיךָ חֲמֹשָׁה מֵאָה
 וּמֵאָה מִפָּנֶיךָ רִבְבָה יִרְדְּפוּ וְנָפְלוּ
 אֹיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לְחָרֵב: וּפְנִיתִי
 אֲלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם
 וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם וְהִקִּמְתִּי אֶת-
 בְּרִיתִי אִתְּכֶם: וְאֹכְלָתֶם יִשְׂן

יפיכו או מן קראיב לחמו מן טייפתו יפיכו או לחקא ידו וינפק: 50. וחשב - ויחשוב מע שארי מן סנת ביעו לו חיתא סנת טלאק ויכון פיצית ביעו פי עדאד סנין כי אייאם אליגיר יכון ענדו: 51. אם - אנכאן עאר כתרדא פיל סנין לקרהון יראגיע פככתו מן פיצית משתארתו: 52. ואם - ואנכאן קליל אתבקא פיל סנין חיתא סנת טלאק ויחשוב לו עלא קד סנינו ירגיע אלא פככתו: 53. כשכיר - כי יגיר סניה פי סניה יכון ענדו לם יחכמו פיל קסווייה לחצרתד: 54. ואם - ואנכאן לם ינפק פי הדולי ויכרוג פי סנת טלאק הוא ובנינו מעו: 55. כי - אין לי בנין ישראל עביד עבידי הימא אלדי אכרגת ליהון מן ארץ מצר אנא אללה אלהכון:

כו

1. לא - לם תצנעו ליכון מעבודאת ופיסיל ומצטביה לם תנעבו ליכון וחגר נקש לם תגלעלו פי ארצכון לתסגדו עליהא אין אנא אללה אלהכון: 2. את - אלא אייאם סבותי תחפצו ומקדסי תכאפו אנא אללה:
3. אם - אנכאן פי רסומאתי תמצו ואלא אווצאתי תחפצו ^{בחקתי} ותצנעו ליהון: 4. ונתתי - ואגלע מטרכון פי וקתהון ותגלע אלארץ מגלחא וסגר אלחקליה יגלע תמרו: 5. והשיג - וילחק ליכון דרס אלא אלקטף ואלקטף ילחק אלא זרע ותכלו טועמכון לישיבע ותגלסו למנתכאל פי ארצכון: 6. ונתתי - ואגלע סלאם פיל ארץ ותטגעו וליס מגעיו ואבטיל וחשיה רצייה מן אלארץ וסיף לם תפות פי ארצכון: 7. ורדפתם - ותרגדו אלא עדוינכון ויקעו קדמכון ליסיף: 8. ורדפו - וירגדו מנכון כמסיה מייה ומייה מנכון רבוויה ירגדו ויקעו עדוינכון קדמכון ליסיף: 9. ופניתי - ואלתיפית אליכון ואנמי ליכון ואכתיר ליכון ואתבית אלא אחדי מעכון: 10. ואכלתם - ותכלו עתיק

ופיל טלאק יכרוג: 32. וערי - וקורא לאויין אביות קורא מלכהון פככית דהר תכון לל לויין: 33. ואשר - ואלדי יפיד מן אללויין ויכרוג ביע בית וקריית מילכו פיל טלאק אין ביות קורא לאויין היא מלכהון פי וצט בנין ישראל: 34. ושדה - ואלחקליה פסחית קורהון לם ינבאע אין מיליך דהר הוא ליהון: 35. וכי - ואין יפקר אכוך ותמיל ידו מעך ותתקווא פי גאריב וסאכין ויעיש מעך: 36. אל לא תאכוד מן ענדו פיידיה וריבא ותכף מן אלהך ויעיש אכוך מעך: 37. את - אלא פצתך לם תגלע לו פיל פיידיה ופיל ריבא לם תגלע אכלך: 38. אני - אנא אללה אלהכון אלדי אכרגת ליכון מן ארץ מצר לאעטי ליכון אלא ארץ כנען ליאסיר ליכון לל רב: 39. וכי - ואין יפקר אכוך מעך וינבע לך לם תכרום פי כדמת עבד: 40. כשכיר - כל יגיר כאל סאכין יכון מעך חיתא סנת טלאק יכרום ענדך: 41. ויצא - ויכרוג מן ענדך הוא ובנינו מעו וירגע אלא טייפתו ואלא מיליך אבאתו ירגע: 42. כי - אין עבידי הימא אלדי אכרגת ליהון מן ארץ מצר לם ינבעו ביע עבד: 43. לא - לם תחכום פי פיל קסווייה ותכף מן אילהך: 44. ועבדך - ועבדך וגאריתך אלדי יכונו לך מן ענד אלשיעוב אלדי מסתדרכון מנהון תשתרו עבד וגרייה: 45. וגם - ואיצא מן בנין גלסין סכנין מעכון מנהון תשתרו ומן טייפתהון אלדי מעכון אלדי אנוולדו פי ארצכון ויכונו ליכון לל מיליך: 46. והתנחלתם - ותסתוורתו ליהון לבנינכון תבעכון לוורתת אלמיליך לל דהר פיהון תכדמו ופי אכוותכון בנין ישראל רגול פי אכו לם תחכום פי פיל קסווייה: 47. וכי - ואין תלחק יד גאריב וסאכין מעך ויפקר אכוך מעו וינבע לגאריב סאכין מעך או לל ארמאני טייפית גאריב: 48. אחרי - בעד אלביע פכאך תכון לו ואחיר מן אכוותו יפיכו: 49. או עמו או איבין עמו

פירוש ראשון כת"א (לארמאי). לפירוש השני, לעובד עבודה זרה, ראה רש"י ורד"ק.

כו

1. אללים - ד: לאשאת - הבלים. ב: מעבודת לאש - אלילי הבל. מאיר ששון תרגם "הבל הבלים" (קהלת א 2): לאש אללאשאתי (ראה קהלת ושרח תרמ"ה). ופסל - וכן ד: פסל - אין לדעת אם היא מילה עברית שאולה בערבית היהודית או שהיא מילה נדירה בערבית. ראה רצהבי 1985, עמ' 109. וראה במבוא. ב: צנם - פסל. ואכן משכית - אכן מקושטת, וכן בגד. 6. רעה - רצייה = ב: רדייה.

ד: קרייה אלדי לו צור, בתרגום רס"ג: קריה להא סור - עיר אשר לה חומה. 32. הלויים - לויין וכן לאויין - צורה ממוצעת בין הערבית והעברית. ב לויים, בצורה העברית: ד: הערבית: לוואנין כצורה ובתרגום רס"ג: אלליוואנין. וראה במבוא. 37. כספך - וכן בד. ג: דרהמאך. 43. כפרך - ראה שמות א 13. כאן יש להוסיף שגם ד מתרגם כאן: בלקסאוה (בתרגום ד חסר תרגום בראשית ושמות עד כו 11). 45. התושבים - ב: אלציוף - האורחים, וכן ד: אלציוף. ראה לעיל פסוק 23. חולידו - בד: כלפו - מילה נרדפת. 47. לעקר - לארמי, וכן ב. ג: לל כאפיר או ליל ארמאני - לכופר או לארמי. ד: לארמני פירוש אחר ליכאדים מעבודאת אלאגנבייה.

נושן וישן מפני חדש תוציאו:
 יא ונתתי משכני בתוכם ולא-
 יב תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי
 בתוכם והייתי לכם לאלהים
 יג ואתם תהיו-לי לעם: אני יהוה
 אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים מהית להם
 עבדים ואשבר מטת עלכם
 * ואולך אתכם קוממיות:
 יד ואם-לא תשמעו לי ולא תעשו
 טו את כל-המצות האלה: ואם-
 בחקתי תמאסו ואם את-
 משפטי תגעל נפשכם
 לבלתי עשות את כל-מצותי
 טז להפרכם את-בריתי: אף-אני
 אעשה-זאת לכם והפקדתי
 עליכם בהלה את-השחפת
 ואת-הקדחת מכלות עינים
 ומדיבת נפש וזרעתם לריק
 יז זרעכם ואכלהו איביכם: ונתתי
 פני בכם ונגפתם לפני איביכם
 ורדו בכם שנאיכם ונסתם
 יח ואין-דרך אתכם: ואם-ער-
 אלה לא תשמעו לי ויספתי
 ליסרה אתכם שבע על-
 יט חטאתיכם: ושברתי את-גאון
 עוזכם ונתתי את-שמיכם
 כפרזל ואת-ארצכם כנחשה:
 כ ותם לריק כחכם ולא-תתן

ארצכם את-יבולה ועץ הארץ
 כא לא יתן פריו: ואם-תלכו עמי
 קרי ולא תאבו לשמע לי
 ויספתי עליכם מכה שבע
 כב כחטאתיכם: והשלחתי בכם
 את-חית השדה ושכלה אתכם
 והכריתה את-בהמתכם
 והמעטיטה אתכם ונשמו
 כג דרכיכם: ואם-באלה לא
 תוסדו לי והלכתם עמי קרי:
 כד והלכתי אף-אני עמכם בקרי
 והכיתי אתכם גם-אני שבע
 כה על-חטאתיכם: והבאתי
 עליכם חרב נקמת נקם-ברית
 ונאספתם אל-עריכם ושלחתי
 דבר בתוכם ונתתם ביד-
 כו אויב: בשברי לכם מטה-לחם
 ואפו עישר נשים לחמכם
 בתנור אחד והשיבו לחמכם
 במשקל ואכלתם ולא תשבעו:
 כז ואם-בזאת לא תשמעו
 כח לי והלכתם עמי בקרי: והלכתי
 עמכם בחמת-קרי ויסרתי
 אתכם אף-אני שבע על-
 כט חטאתיכם: ואכלתם בשר
 בניכם ובשר בנותיכם תאכלו:
 ל והשמדתי את-במתיכם
 והכרתי את-חמניכם ונתתי
 את-פגריכם על-פגרי
 גלוליכם וגעלה נפשי אתכם:

לא ונתתי את-עריכם חרבה
 והשמותי את-מקדשיכם ולא
 לב אריח בריח נוחכם: והשמתי
 אני את-הארץ ושממו עליה
 לג איביכם הישבים בה: ואתכם
 אזרה בגוים והריקתי אחריכם
 חרב והיתה ארצכם שממה
 לד ועריכם יהיו חרבה: אז תרצה
 הארץ את-שבתיה כל ימי
 השמה ואתם בארץ איביכם
 אז תשבת הארץ והרצת את-
 לה שבתיה: כל-ימי השמה
 תשבת את אשר לא-שבתה
 בשבתתיכם בשבתכם עליה:
 לו והנשואים בכם והבאתי
 מרד בלבכם בארצת איביהם
 ודרך אתם קול עלה נדף ונסו
 מנסת-חרב ונפלו ואין דרך:
 לז וכשלו איש-באחיו כמפני-
 חרב ודרך אין ולא-תהיה
 לכם תקומה לפני איביכם:
 לח ואבדתם בגוים ואכלה אתכם
 לט ארץ איביכם: והנשואים בכם
 ימקו בעונם בארצת איביכם
 ואף בעונת אבתם אתם ימקו:
 מ והתודו את-עונם ואת-עון
 אבתם במעלם אשר מעלו-בי
 ואף אשר-הלכו עמי בקרי:
 מא אף-אני אלך עמם בקרי
 והבאתי אתם בארץ איביהם

וובא פי מבנכון ותתסלמו פי יד אלעדו: 26. בשברי - פי כסרי ליכון מסנאר טועם ויכבזו עשר נסוואנכון טועמכון פי תנור ואחיד וירגעו טועמכון פילמיזאן ותכלו ולם תשבעו: 27. ואם - ואנכאן פי האדי לם תסמעו לי ותמצו מעי פיעעובייה: 28. והלכתי - ואמצי מעכון פי חמיית צעובייה ואאדיב ליכון איצא אנא טאק סבעה עלא כטאיייתכון: 29. ואכלתם - ותכלו לחם בנינכון ולחם בנתכון תאכלו: 30. והשמדתי - ואפני אלא מצאטבכון ואקטע אלא שמסייתכון ואגעל אלא לשתכון עלא לשאת מעבודתכון ותכרה נפסי ליכון: 31. ונתתי - ואגעל אלא קוראכון כירביה ואווחיש אלא מקדסכון ולם אקבל בירצה קוראבינכון: 32. והשמתי - ואווחיש אנא אלא אלארץ ויסתווחשו עליהא עדוונכון אלגלסין פיהא: 33. ואתכם - וליכון אדארי פיל שיעוב ואסלות וראכון סיף ותכון ארצכון וחשיה וקורכון יכנו כרביה: 34. אז - חין תרצה אלא אלארץ אלא בטלתהא טול אייאם סתווחשא ואנתו פי ארץ עדוונכון חין תבטיל אלארץ ותרצה אלא בטלתהא: 35. כל - טול אייאם איסתווחשהא תבאטיל אלא אלדי לם בטאלית פי בטלתכון פי גלוסכון עליהא: 36. והנשארים - ואלמתבקיין פיוון ואגיב כסרא פי קלבהון פי ארצי עדוונכון וירגוד ליהון צוט ורקה מדפועה ויהרבו הרבית סיף ויקעו וליס ראגיד: 37. וכשלו - ויעתרו רגול פי אכו כי מן קדם סיף וראגיד ליס ולם תכון ליכון אקמיה קדאם עדוונכון: 38. ואבדתם - ותהלכו פיל שיעוב ותפני ליכון ארץ עדוונכון: 39. והנשארים - ואלמתבקיין פיוון ידובו פי דנבהון פי אראצי עדוונכון ואיצא פי דנב אבאתהון מעהון ידובו: 40. והתודו - ויסתקרו אלא דנבהון ואלא דנב אבאתהון פי פגרהון אלדי פגארו פי ואיצא אלדי מציו מעי פי צעובייה: 41. אף - איצא אנא אמצי מעהון פי

מעתיק ועתיק מן קדם גדיד תכרגו: 11. ונתתי - ואגעל מסכני פי מבינכון ולם תכרה נפסי ליכון: 12. והתהלכתי - ואתמצא פי מבנכון ואציר ליכון לל רב ואנתו תצירו לי לל קום: 13. אני - אנא אללה אלהכון אלדי אכרגת ליכון מן ארץ מצר מן תצירו ליהון עביד וכסרת עיצי נירכון ומצית ליכון קאמיה מדפועה: 14. ואם - ואנכאן לם תסמעו לי ולם תצנעו אלא גמיע אלוצייה הדולי: 15. ואם - ואנכאן פירסומאטי תכרהו ואנכאן אלא אחכאמי תכרה נפסכון ליליס צנוע אלא גמיע אווצאייתי לתבטלכון אלא אחדי: 16. אף - איצא אנא אצנע האדי ליכון ואסתפקיד עליכון דהשיה אלא אלברדייה ואלא סכוניה משכצת עיון ומכרבת נפס ותזרעו לל פאריג זרעכון ויכלו עדוונכון: 17. ונתתי - ואגעל גצבי פי מבנכון ותנצרכו קדם עדוינכון ויחכמו פיוון בגדינכון ותהרבו וליס ראגיד ליכון: 18. ואם - ואנכאן חיתא הדולי לם תסמעו לי ואעוויד ליאאדיב ליכון טאק סבעא עלא כטאיייתכון: 19. ושבירתי - ואכסיר אלא אקתידר קוותכון ואגעל אלא סמוותכון כיל חדיד ואלא ארצכון כינחס: 20. ותם - ויכלוץ לל פאריג קוותכון ולם תגעל ארצכון אלא מגלהא וסגר אלארץ לם יגעל תמדו: 21. ואם - ואנכאן תמצו מעי צעוביה ולם תאבו לתסמעו לי ואעווין עליכון צרביה טאק סבעה כיכטאיייתכון: 22. והשלחתי - ואצליט פיוון אלא וחשית אלחקליה ותעדים ליכון ותקטע אלא בהמתכון ותקליל ליכון ויסתווחשו אטרייקכון: 23. ואם - ואנכאן פי הדולי לם תתאדבו לי ותמצו מעי צעובייה: 24. והלכתי - ואמצי איצא אנא מעכון פיעעובייה ואצורב ליכון איצא אנא טאק סבעא עלא כטאיייתכון: 25. והבאתי - ואגיב עליכון סיף מסתנקמיה נקמית אחד ותנגמעו אלא קוראכון ואצליט

ותשמידכם, וכן ד. ב: ותיחל ליכון. ד: ותיחלכון - ותשכל אתכם. 30. ונתתי את פגריכם וגו' - וכן ב. התרגומים האחרים בשינויי מילים. ג: אגסאד נגאסתכון - פגרי טומאתכם. ד: אגסד רגאסתכון - פגרי שיקוצכם, כת"א (פגרי טעויתכון). 36. מרד - כניעה, כת"א (תבירא), וכן ג. ב: כוף - פחד, יראה. קול עלה נדף - וכן גר. ב: צוט וורק צאקוט - קול

13. קוממיות - (ב)קומה זקופה, וכן בגד: פי קמיה מדפועה. 16. מכלות עינים - וכן בגד, כתרגום רס"ג: מא תשכץ עיוונכם. 17. פני - ועמי, וכן בגד, כת"א (רוניז). ונפתם - וכן ב. גר: ותנכסרו - ותיכנעו, ותנוצחו. 19. כברול - וכן גר. ב: קוויין כיל חדיד - חוקים כברול, כת"א (תקיפין כפרולא). 21. קרי - בקשויות או בנוקשות, וכן בד. 22. ושכלה אתכם -

אוֹ-אֵז יִכְנַע לִבָּם הָעָרֹל וְאֵז
 מִב יִרְצוּ אֶת-עֹנֶם: וּזְכַרְתִּי אֶת-
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת-בְּרִיתִי
 יִצְחָק וְאָף אֶת-בְּרִיתִי אַבְרָהָם
 מִג אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר: וְהָאָרֶץ
 תִּעְזֹב מֵהֶם וְתָרַץ אֶת-
 שְׁבֹתֶיהָ בְּהִשְׁמָה מֵהֶם וְהֵם
 יִרְצוּ אֶת-עֹנֶם יַעַן וּבִיַּעַן
 בְּמִשְׁפְּטֵי מֵאֶסוּ וְאֶת-חֻקֹּתֵי
 מִד גְּעִלָּה נִפְשָׁם: וְאָף-גַּם-זֹאת
 בַּהֲיוֹתָם בָּאָרֶץ אֲבִיָּהֶם לֹא-
 מֵאֲסִיתִים וְלֹא-גְעֻלֹתִים לְכָל־תֶּם
 לְהַכִּיר בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה
 מִה אֱלֹהֵיהֶם: וּזְכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית
 רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי-אֹתָם
 מֵאָרֶץ מִצְרַיִם לַעֲיֹנֵי הַגּוֹיִם
 לְהַיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
 מו יְהוָה: אֱלֹהֵי הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
 וְהַתּוֹרָה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בְּיָדוֹ
 וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי
 בְּיַד-מֹשֶׁה:

רבינו
(שישי)

כִּזָּא וַיֹּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ס
 ג דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי יִפְלֹא נֹדֶר
 ג בְּעֶרְכָּה נִפְשֹׁת לַיהוָה: וְהָיָה
 עֶרְכָּה הַזֵּכֶר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וְעַד בֶּן-שִׁשִּׁים שָׁנָה וְהָיָה
 עֶרְכָּה חֲמִשִּׁים שָׁקֶל כֶּסֶף
 י בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וְאִם-נִקְבְּהָ

הוא והיה עֶרְכָּה שְׁלֹשִׁים שָׁקֶל:
 ה וְאִם מִבֶּן-חֲמִשָּׁה שָׁנִים וְעַד בֶּן-
 עֶשְׂרִים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכָּה הַזֵּכֶר
 עֶשְׂרִים שָׁקֶל וְלִנְקֵבָה
 י עֶשְׂרֵת שָׁקֶל: וְאִם מִבֶּן-
 חֹדֶשׁ וְעַד בֶּן-חֲמִשָּׁה שָׁנִים וְהָיָה
 עֶרְכָּה הַזֵּכֶר חֲמִשָּׁה שָׁקֶל
 כֶּסֶף וְלִנְקֵבָה עֶרְכָּה שְׁלֹשֶׁת
 ז שָׁקֶל כֶּסֶף: וְאִם מִבֶּן-שִׁשִּׁים
 שָׁנָה וּמַעֲלָה אִם-זֶכֶר וְהָיָה
 עֶרְכָּה חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵת שָׁקֶל
 ח וְלִנְקֵבָה עֶשְׂרֵת שָׁקֶל: וְאִם-
 מִן הָיָה מֵעֶרְכָּה וְהַעֲמִידוּ לִפְנֵי
 הַכֹּהֵן וְהָעֵרִיף אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל-
 פִּי אֲשֶׁר תִּשְׁיַג יַד הַנֹּדֵר יַעֲרִיכֶנּוּ
 הַכֹּהֵן:
 ט וְאִם-בַּהֶמָּה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ
 מִמֶּנָּה קִרְבָּן לַיהוָה כָּל אֲשֶׁר
 יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה יִהְיֶה-קֹדֶשׁ:
 י לֹא יִחְלִיפֻנּוּ וְלֹא-יִמִּיר אֹתוֹ
 טוֹב בָּרַע אֹרֶעַ בְּטוֹב וְאִם-
 הָמָר יִמִּיר בַּהֶמָּה בַּהֶמָּה
 וְהָיָה-הוא וְתַמּוּרָתוֹ יִהְיֶה-
 יא קֹדֶשׁ: וְאִם כָּל-בַּהֶמָּה טָמְאָה
 אֲשֶׁר לֹא-יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קִרְבָּן
 לַיהוָה וְהַעֲמִיד אֶת-בַּהֶמָּה
 יב לִפְנֵי הַכֹּהֵן: וְהָעֵרִיף הַכֹּהֵן
 אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כְּעֶרְכָּהּ
 יג הַכֹּהֵן כֵּן יִהְיֶה: וְאִם-גָּאֵל
 יִגְאֻלָּהּ וַיִּסַּף חֲמִישִׁתּוֹ עַל-

י עֶרְכָּה: וְאִישׁ כִּי-יִקְדֹּשׁ אֶת-
 בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָעֵרִיכוּ
 הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כְּאֲשֶׁר
 יַעֲרִיף אֹתוֹ הַכֹּהֵן כֵּן יִקּוּם:
 טו וְאִם-הַמִּקְדָּשׁ יִגָּאֵל אֶת-בֵּיתוֹ
 חֲמִישִׁי חֲמִישִׁית כֶּסֶף-עֶרְכָּה עָלָיו
 טז וְהָיָה לוֹ: וְאִם | מִשְׁדֵּה אַחֲזָתוֹ
 יִקְדֹּשׁ אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה עֶרְכָּה
 לִפִּי זָרְעוֹ זָרַע חֲמֵר שְׁעָרִים
 יז בְּחֲמִשִּׁים שָׁקֶל כֶּסֶף: אִם-
 מִשְׁנֵת הַיָּבֵל יִקְדֹּשׁ שְׂדֵהוּ
 יח כְּעֶרְכָּה יִקּוּם: וְאִם-אַחֵר הַיָּבֵל
 יִקְדֹּשׁ שְׂדֵהוּ וְחֹשֶׁב-לוֹ הַכֹּהֵן
 אֶת-הַכֶּסֶף עַל-פִּי הַשָּׂנִים
 הַנּוֹתָרִת עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנִגְרַע
 יט מֵעֶרְכָּה: וְאִם-גָּאֵל יִגָּאֵל אֶת-
 הַשְּׂדֵה הַמִּקְדָּשׁ אֹתוֹ וַיִּסַּף
 חֲמִשִּׁית כֶּסֶף-עֶרְכָּה עָלָיו וְקָם
 כ לוֹ: וְאִם-לֹא יִגָּאֵל אֶת-הַשְּׂדֵה
 וְאִם-מִכֹּר אֶת-הַשְּׂדֵה לְאִישׁ
 כא אַחֵר לֹא יִגָּאֵל עוֹד: וְהָיָה
 הַשְּׂדֵה בְּצֵאתוֹ בַּיָּבֵל קֹדֶשׁ
 לַיהוָה כְּשֵׁדֵה הַחֶרֶם לִכְהֵן
 כב תְּהִיָּה אַחֲזָתוֹ: וְאִם אֶת-שְׂדֵה
 מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְׁדֵּה אַחֲזָתוֹ
 כג יִקְדֹּשׁ לַיהוָה: וְחֹשֶׁב-לוֹ הַכֹּהֵן
 אֶת מַכְסַת הָעֶרְכָּה עַד שְׁנַת
 הַיָּבֵל וְנָתַן אֶת-הָעֶרְכָּה בְּיוֹם
 כד הַהוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה: בְּשַׁנַּת
 הַיָּבֵל יִשׁוּב הַשְּׂדֵה לְאִשְׁרֵי

עלא קד אלדי תלחק יד אלנאדיר יתמנו אלכאדים:
9. ואם - ואנכאן בהימיה אלדי יקרבו מינא קרבן קדאם
אללה גמיע אלדי יגעל מינו קדאם אללה יכון קדוס:
10. לא - לם יבאדלו ולם יבדיל אלו חסין פיל ראדי או
רדי פיל חסין ואנכאן תבדיל יבאדיל בהימיה בבחימיה
ויכון הוא ותבדילו יכון קדוס: 11. ואם - ואנכאן גמיע
בהימיה נגסיה אלדי לם יקרבו מינא קרבן קדאם אללה
ויווקיף אלא אלבהימיה קדאם אלכאדים: 12. והעריך -
ויתאמן אלכאדים ליהא בין חסין ובין ראדי כי תתמין
אלכאדים כידא יכון: 13. ואם - ואנכאן פאך יפיכא ויזיד
כימסו עלא תמאנו: 14. ואיש - ורגול אין יקדיס אלא
ביתו קדוס קדאם אללה ויתמנו אלכאדים בין חסין ובין
ראדי כאלדי יתאמין אלו אלכאדים כידא יתבאת:
15. ואם - ואנכאן אלמקדיס יפיך אלא ביתו ויזיד כימיס
פיצית תמאנו עליה ויכון לו: 16. ואם - ואנכאן מן
חקלית מילכו יקדיס רגול קדאם אללה ויכון תמאנו לקד
זרעו זרע מכוך שעיר פי כמסין וזנית פיצה: 17. אם -
אנכאן מן סנת טלאק יקדיס חקלתו כי תמאנו יתבאת:
18. ואם - ואנכאן בעד טלאק יקדיס חקלתו ויחשוב לו
אלכאדים אלא אלפיצה עלא קאד סנין פצלית חיתא סנת
טלאק וינקאס מן תמאנו: 19. ואם - ואנכאן פך יפיך אלא
אלחקלייה אלמקדיס אלו ויזיד כימיס פיצית תמאנו עליה
ויתבאת לו: 20. ואם - ואנכאן לם יפיך אלא אלחקליה
ואנכאן בע אלא אלחקליה לרגול אכיר לם ינפאך עאדי:
21. והיה - ויכון אלחקליה פיכרוגו פיל טלאק קדוס קדאם
אללה כיחקלית תלף לל כאדים תכון מילכו: 22. ואם -
ואנכאן אלא חקלית משתראתו אלדי לם מן חקלית מילכו
יקדיס קדאם אללה: 23. וחשב - ויחשוב לו אלכאדים
אלא עדאד תמאנו חיתא סנת טלאק ויעטי אלא תמאנו פי
דאליך אליוס קדוס קדאם אללה: 24. בשנת - פי סנת

צעובייה ואגיב ליהון פי אראצי עדוונהון או חין ינכיסיר
קלבהון אלקיליף וחין ירצו אלא דנבהון: 42. וזכרתי -
ואדכור אלא אחדי אלדי מע יעקוב ואיצא אלא אחדי אלדי
מע יצחק ואיצא אלא אחדי אלדי מע אברהים אדכור
ואלארץ אדכור: 43. והארץ - ואלארץ תנתיריך מנהון
ותרצי אלא בטאלתהא פי סתווחשהא מנהון והימא ירצו
אלא דנבהון גיזא ופיגיזא פי אחכאמי כיהו ואלא
רסומאטי כרהית נפסהון: 44. ואף - וכמאניה איצא האדי
פי כונהון פי ארץ עדוונהון לם אברהון ולם אקרפהון
לאפניהון לאבטיל אחדי מעהון אין אנא אללה אלההון:
45. וזכרתי - ואדכור ליהון אחד אוולאניין אלדי אכרגת
ליהון מן ארץ מצר לחצרית שיעוב ליאסיר ליהון לל רב
אנא אללה: 46. אלה - הדולי רסום ואלאחכאם
ואלאשראיע אלדי געל אללה בינו ובין בנין ישראל פי
גבל סיני פי יד מוסה:

כז

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאילא: 2. דבר -
כאליים אלא בנין ישראל ותקול אלהון רגול אין יפריק
נידיר פי תמאן אלנפוס קדאם אללה: 3. והיה - ויכון
תמאנו אלדכאר מן איבין עשרין סניה וחיתא איבין סיתין
סניה ויכון תמאנו כמסין וזנית פיצה פי וזנית אלקדוס:
4. ואם - ואנכאן אנתייה היא ויכון תמאנו תלתין וזניה:
5. ואם - ואנכאן מן איבין כמס סנין וחיתא איבין עשרין
סניה ויכון תמאנו אלדכר עשרין וזניה ולל אנתייה עשר
וזנאת: 6. ואם - ואנכאן מן איבין שהר וחיתא איבין כמס
סנין ויכון תמאנו אלדכר כמס וזנאת פיצה ולל אנתייה
תמנא תלתין!> וזנית פיצה: 7. ואם - ואנכאן מן איבין
סיתין סניה וטאליע אנכאן דכר ויכון תמאנו כמסתעשר
וזניה ולל אנתייה עשר וזנאת: 8. ואם - ואנכאן פקיר הוא
מן תמאנו ויווקפו קדאם אלכאדים ויתמין אלו אלכאדים

במשמע דומה. 6. שלשת - תרגם שלושים, וכן ד. ב: תלת - שלוש.
10. יחליפנו - וכן ד. ב: יגירו - נרדפים. 16. זרע - בגד: כידאר -
גורן, ערמה. 17. שדחו - חקלתו, וכן בכל הפרק ובמקומות אחרים, והוא
טילה ארסית שנשאלה לערבית בסוריה ובארץ ישראל. 18. ונגרע -
וינקאס = וינקץ. 21. לח' - לפני ה', וכן בפסוקים הבאים בפרק זה.

עלים נושרים. 42. בריתי - אחדי = עהדי, וכן לעיל ולחלק. 44. ואף גם
- ונוסף גם. רס"ג: ואיצא (וגם). געלתיים - ב: רנסתיהון. גר: והדתהון -
טילים קרובות במשמעון. 45. לעיני הגוים - לפני הגוים.

כז

2. בערךך נפשת - במחיר, בערך הנפש, וכן בג. ד: בתמאן אלארווח -

קִנְיֹה מֵאִתּוֹ לְאִשְׁר־לוֹ אֲחֻזַּת
 כה הָאָרֶץ: וְכָל-עֶרְכָּהּ יִהְיֶה בְשִׁקְלָהּ
 הַקֹּדֶשׁ עֲשִׂים גֵּרָה יִהְיֶה
 כו הַשִּׁקְלָה: אֶךְ-בְּכֹזֶר אִשְׁר־יִבְכֹּר
 לַיהוָה בַּבְּהֵמָה לֹא-יִקְדִּישׁ
 אִישׁ אֹתוֹ אִם-שׂוֹר אִם-שֶׁה
 כז לַיהוָה הוּא: וְאִם בַּבְּהֵמָה
 הַטְּמֵאָה וּפְרָה בְּעֶרְכָּהּ וּסְף
 חֲמִשָּׁתוֹ עָלָיו וְאִם-לֹא יִגָּאֵל
 כח וְנִמְכַּר בְּעֶרְכָּהּ: אֶךְ-כָּל-חֶרֶם

אֲשֶׁר יִחְרַם אִישׁ לַיהוָה מְכָל-
 אֲשֶׁר-לוֹ מֵאֲדָם וּבְהֵמָה
 וּמִשְׁדֵּה אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמְכֹּר וְלֹא
 יִגָּאֵל כָּל-חֶרֶם קֹדֶשׁ-קֹדִשִׁים
 שביעי כט הוּא לַיהוָה: כָּל-חֶרֶם אֲשֶׁר
 יִחְרַם מִן-הָאָדָם לֹא יִפְרֹה
 ל מוֹת יוֹמָת: וְכָל-מַעֲשֵׂה הָאָרֶץ
 מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לַיהוָה
 לא הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה: וְאִם-גָּאֵל
 יִגָּאֵל אִישׁ מִמַּעֲשֵׂרוֹ חֲמִשִּׁיתוֹ

מפטיר לב וּסְף עָלָיו: וְכָל-מַעֲשֵׂה בְקָר
 וְצֹאן כָּל אֲשֶׁר-יַעֲבֹד תַּחַת
 הַשֶּׁבֶט הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה-קֹדֶשׁ
 לג לַיהוָה: לֹא יִבְקַר בֵּין-טוֹב
 לְרָע וְלֹא יִמִּירֵנוּ וְאִם-הִמֵּר
 יִמִּירֵנוּ וְהִיָּה הוּא וּתְמוֹרָתוֹ
 לד יִהְיֶה-קֹדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל: אֱלֹהֵי
 הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת-מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּהַר סִינַי:

גמיע תלף אלדי ינתיליף מן אלאנסאן לם ינפירי קתל יקתל: 30. וכל - וגמיע עישר אלארץ מן זרע אלארץ מן תמר אלסגר קדאם אללה הוא קדוס קדאם אללה: 31. ואם - ואנכאן פך יפך רגול מן עישרו כימסו יזיד עליה: 32. וכל - וגמיע עישר בקר וגנאם גמיע אלדי יפות תחת אלקאציב אלעאשיר יכון קדוס קדאם אללה: 33. לא - לם יפאטיש בין חסין לל רדי ולם יבאדלו ואנכאן תבדיל יבדלו ויכון הוא ותבדילו יכון קדוס לם ינפך: 34. אלה - הדולי אלאוועיאי אלדי וועא אללה אלא מוסה אלא בנין ישראל פי גבל סיני:

טלאק ירגע לל חקליה לאלדי שתרא מן ענדו לאלדי לו מיליך אלארץ: 25. וכל - וגמיע תמאנו יכון פי וזנית אלקדוס עשרין דאניק יכון אלוזניה: 26. אך - פקט ביכיר אלדי יתסבק קדאם אללה פיל בהימיה לם יקדיס רגול אלו אנכאן תור אנכאן כרוף קדאם אללה הוא: 27. ואם - ואנכאן פיל בהימיה נגסיה ויפדי פי תמאנו ויזיד כימסו עאליה ואנכאן לם ינפך וינבע פי תמאנו: 28. אך - פקט גמיע תלף אלדי ינתיליף רגול קדאם אללה מן גמיע אלדי לו מן אנסאן ובהימיה ומן חקלית מלכו לם ינבע ולם ינפך גמיע תלף כאץ אלאקדאס הוא קדאם אללה: 29. כל -

בסיקרא לחיות ניכר שהוא מעשר. כן עושה לטלאים ולעגלים של כל שנה ושנה. 33. יבקר - יחפש, יבדוק. פגר: יפחץ - יבדוק.

32. תחת השבט - תחת אלקאציב, תחת השרביט, ככל הנראה כפירוש רש"י: כשבא לעשרן מוציאן בפתח זה אחר זה, והעשירי מכה בשבט צבוע

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005